

Joh. Fr. Bäckmans

03328

Fångelse- och Döds-

Betraktelser

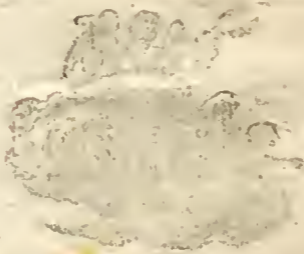
Efter hans aflifwande funna uti
hans bröstficka.

B E D E R S D E M,
tryckt i Marquardska Boktryckeriet, 1825.

B 3006 / 44

1923

* * *

Noban Fredrik Bäckman, Gar-
dist wid Svea LifGarde, 22 år
gammal, skulle, den 23 Marsch 25,
i anseende till föröswadt buller och
oljud uti Kasernen uti förwar in-
sättas, men gaf wid detta tillfälle
ViceKorporalen Gustaf Adolph Eng-
lund uti wredesmod, med en blottad
knif, ett styng i högra sidan, hwar-
af Englund trenne dagar derefter
afled. Bäckman blef för detta å
sin förman föröswade mord, enligt
Krigsartiklarna, dömd att mista hö-
gra handen, halsbuggas och steglas,

och fann Hans Kongl. Maj:t ej något skäl wara förhanden, att enligt Bäckmans till Högstedsamme ingifna bönesskrift, honom från dödsstraffet förskona, men förordnade att han skulle, utan att mista höggra handen, endast halsbuggas och seglas, hwilket straff han, efter förregängen Christelig dödsberedelse, undergick wid Afrättsplatsen utanför Skanstull den 30 Juli 1825.

D Herre Gud! hvad har jag gjort?
Nu först jag warse blifwit,
Till hwilket brott, så gråsligt stort,
Mig synda-yrans drifwit;
Hur djupt jag fallen war deri,
Då jag i wredens raseri
Min krigskamrat kund' mörda!

J syndar mitt förlånta pund
Jag tidigt nedergräfsde.
Med nya syndar, stund från stund,
Jag samwetsropen qwäfsde.
Från brott till brott mig yrans dref
Från djup till djup jag föll, och blef
För straffet ändtlig mogen.

Men intet straff, o Gud! förstår
 Alt mig med dig försöna
 Och ingen menstlig nåd förstår
 Mig för din wrede skona.
 Min dom jag i mitt hierta bär,
 Jag mass, och icke menska, är.
 Åh! att jag oskdd wore.

Förtwiflans skuggor omge mig,
 Mig qwalen öfwerhoppa.
 Ur djupsens nåd, o Gud! till dig
 Jag måste klagligt ropa:
 Åh! är dock tid för nåd och hopp,
 Så länge än din sol går opp.
 För onda och för goda?

Åh! är dock tid? Du wet det, Gud!
 Du wet, om du förskjutit
 En usling, som mot dina bud
 Så fräckt, så länge brutit.

O Gud! Jag har blott gråt och tön:
 Och ewig död är syndens lön,
 Om du ej Dig förbarmar.

O haf dock, haf dock tålmod,
 För Jesu skull mig skona!
 En droppe af hans dyra blod
 Kan all min skuld försona.
 En stråle af hans nådes ljus
 Kan af mitt mörka fångahus
 En himlens förgård göra.

Za! du har ej förskjutit mig:
 Den hand, du fåfängt råtte
 Till ledning på min lefnadsstig,
 Mig hann i detta häfte.
 Jag lyser denna hulda hand,
 Som lade på mig fångens band;
 Men löste syndarns boja.

De brott, som förde mig på fall;
 Jag icke vill fördblija.
 Ei någon gömd misgärning skall
 Mig till din domstol följa.
 Så går jag döden nöjd emot
 Och ångerfull, men utan knot,
 Mig under bilan böjer.

Exemplaret kostar 2 β. D:o.

JEAN JAFVINSOHN
 BOKFÖR.